

ՅՈՒՂԻՄ

Այս համառօտ գիրքին նիւթը կը կազմէ Հովուերդական սիրուն դրուագ մը, ուր գեղջուկ կենաքի եւ երկիւղածութեան քաղցրութիւնը պարզ այլ գեղեցիկ արուեստով մը կը պատկերացուի.

Դէպքը առելի կ'ունենայ Դատաւորաց շրջանին, «յաւուրս դատելը» դատաւորացն» (Ա. 1), եւ այդ պատճառու ալ Դատաւորաց Գիրքին անմիջապէս յետոյ գետեղուած է Հռութ Եօթանասից թարգմանութեան մէջ, որուն կը հետեւին Վուլկաթան եւ արդի թարգմանութիւնները։ Հին Կտակարանի երրայական բնագրին մէջ Հռութ կը գտնուի գիրքին վերջերը՝ երդ Երգոցի եւ Ողբեք միջեւ։

Գիրքին կը վերագրուին մէկէ առելի նը-պատահէներ։ 1) Աղջարանութիւն մը Հայրային Դաւիթին համար։ Թէեւ Թագաւորաց առաջին երկու գիրքերը շատ ընդարձակ տեղեկութիւններ կու տան Դաւիթի մասին, լուս կը մնան սակայն անոր ծննդարանութեան նկատմամբ, և Հռութ սահմանուած ըլլալ կը թուի լցոնելու այս թերին։ Պատմուածքը խոյոյն կը վերջանայ ծնունդով Ովբէդի որ հայրն է Դաւիթի օք Յեսուսէի (Դ. 17)։ Յաջորդ Հոմարները (Դ. 18-22) հաւանարար յետագոյն յաւելուած մըն են, ըստ Սելլիինի։ 2) Գիրքը բաւական կարեւորութեամբ կը չետք անզաւակ մեղնող ամուսին մը Հանդէպ մերձաւորագոյն աղդականին ունեցած պարտականութիւնը, որ է ամուսնաւ անոր այբիին հետ եւ զաւակ ու ժառանգ յարուցանել։ Այդ մասին Խորայէի մէջ յառաջազոյն յարգուած սովորութիւնն ալ կը յիշէ (Դ. 7)։ 3) Գրութքը՝ շեշտելով Հռութի Մովարացի մը ըլլալ՝ կերպով մը կը պաշտպանէ այն գաղափարը

թէ Հեթանոսներն ալ կարող են եւ իրաւունք ունին մասնակցելու Խօրայէլի գրկութեան։ Կրօնական եւ ցեղային այս լայնախունութեան գուգահեռական մը կ'ընծայէ Հին Կրտակարանի մէջ Յովնանի պատմութիւնը միայն։ 4) Այս պատմուածքը պնուզդակի բողոք մըն է Եղրի եւ Նէկեմիի խոռն ամուսնութեանց նկատմամբ գրած իխոս օրէնքներուն գէմ։ Մովարացի աղջկան մը, Հեղ և բարեպաշտ Հռութին ամուսնութիւնը Աստուած ինըը նուրբագործած է Դաւիթի մէծ հոյրը գիշեցնելու երջանիկ բախտին արժանացնելով զայն, ինչո՞ւ Հիմա այսքան խիստ օրէնքներով բացարձակապէս արդէմիլ խառն ամուսնութիւնները, որոնցմէ մէծ բարիքներ ալ կրնան յառաջ գալ Աստուածի կամքով։ Բայց այս պարզ պատմութեան մէջ այսպիսի նպատակ մը տեսնել կը նշանակէ քիչ մը շափէն առելի հեռանակ անոր պարզութենի։ Շատ անհաւանական է որ, կը գրէ Լեարց, խոռն ամուսնութեան այս գէտքը պատմուած ըլլայ կըրեւ բողոք մը Եղրի (Բ. Եղր, Թ. Ժ.) եւ Նէկեմիի (Ժ. 30, Ժ. 23 հշ.) բուռն բարեկարգութեանց դէմ։

Գրութեան թուականին վերաբերմամբ կարծիքները անհամաձայն են։ Ամանք (Driver, Learyard) կը գնեն աքսորէն յառաջ, նկատելով որ գրքին ունը ընդհանրապէս առելի հիշ շրջանին կը պատկանի. իսկ ուրիշներ (Oesterley, Sellin) կը գնեն աքսորէն յետոյ, այն Հիման վրայ թէ կամ գիրքին մէջ կարդ մը բացարձութիւններ եւ արամարանութիւններ, որոնք չէին կրնար մտած ըլլալ երրայիբէնի մէջ նախ քան բարելունեան գերութիւնը։ Սելլիին դիտել կու տայ թէ Հռութ կրնայ ծաղում առած ըլլալ այնպիսի ժամանակ մը երբ Դաւիթի տունը բարձ-

բաղոյն զիրքը կը դըմուէր տակաւին ժողովուրբի զիտակցութեան առջեւ։ Զորաբարբէյի անկումէն յետոյ այս պատմութիւնը պիտի չկրնար իր ապացոյց ծառայել հաստատելու համար հեղինակին դիտաւորութիւնը։

Վերեւ յիշեցինք արգէն թէ Հոռոր երբայերէն Սուրբ Գրոց մէջ գէպի վերջերը, այրինքն նուիրագիրքերու բաժնին մէջ զըստած է։ Գիրքին ուշ կանոնականացած բլուլը պատճառ մը չէ սակայն ենթադրելու համար թէ ուշ հրատարակուած գըրուածք մըն է ան։ Թերեւու, կ'ըսէ Լեսոցա, սուարեներու հետ ամուսնութեան մասին ասոր հաճ եւ հաւան բլլալուն պատճառաւ է

որ ժամանակ մը անյարժար նկատուած է հրապարակային ընթերցումին ։ Ծաքէն Կանոնի մէջ ընդունուելուն պատճառը անտարակոյու ատոր ունեցած առնչութիւնն էր Դաւիթի հաւ՝ ծննդարանութեան չնորհիւ։

Քրիստոնէական եկեղեցինքն համար Հըսուսի անունը անշուշտ աւելի յարգելի եւ սիրելի պիտի զառնար իրեւ հաւատացեալ ախպար մայր մը, որ մեր Փրկչին մարմնաւոր նահապեաներուն ծնունդ տուած էր։ Ան Հոռորի Խորայէլի ժողովուրդին հետ խառնուելու եւ միանալու իրողութեան մէջ տեսաւ նաև նաև նախանկար գուշակութիւնը հերանուաց ի Քրիստոս կոչման։

Ն. Ե.